

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Eusebio Episcopo Samosatensi. Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

pastoribus orbatas intellexisset, habitu militari indutus, & capite tiara operto, Syriam, Phœniciam, & Palæstinā pergrauit, quò tum præbyteros & diaconos crearet, tum alia Ecclesiastica obiret officia. Quòd si quando in Episcopos secum doctrina consentientes incidebat, eos Ecclesiis, quæ carebant pastoribus, præfecit.

De Eusebio Episcopo Samosatenſi.

CAPVT XIII.

IAM verò quantam animi magnitudinem quantamque sapientiam idem Eusebius demonstrat, cum edictum Imperatorium, quo iubebatur in Thraciam proficisci, ad eum esset perlatum, arbitror his, qui eius rei ignari sunt, pernecessarium ad cognoscendum. Sub crepusculum enim venit nuntius, qui hoc edictum afferebat: quem Eusebius tacere, & causam aduentus occultare iubet. Nam si plebs, inquit, studio pietatis educata intellexerit, te demerget in flumen, & à me certe poenæ tuæ mortis expetentur. Hæc locutus, & vespertino precum ministerio de more perfunditus, tempore, quo somnus solet obrepere, senex solus, fide vnius famuli fretus, ex vrbe egreditur. Sequitur famulus, ceruical tantum & librum secum deportans. Cum autem ventum est ad ripas fluminis. (Nam muros vrbis præterlabebat Euphrates) consensu naue, iubet remiges recta traijcere Zeugma. Vbi illuxit dies, iste Zeugma appulit: Samosata querelis & luctu redundant. Nam eius difcessu per famulum illum qui necessariis Eusebij quædā exposuerat mandata, & quinam essent eum comitaturi, qui etiam libri vnà exportandi, indicauerat, patefacto, omnes se pastore orbatum lamentabātur. Itaque frequentes per flumen nauigare quò eum querant, cœperunt. Atque vt primum ad eum veniunt, videntque pastorem suum defuderatum, conqueri, gemere, & ingentem vim lachrymarū fundere, quo persuadeant ei, vt apud ipsos maneat, & minime sinat oues lupis tradi. Verùm cum persuadere nō possent, audiuiscentque eum recitantem præceptum apostoli, quò perspicuè iubemur magistribus & potestatibus obtemperare, pars aurum, pars argentum, vestem alij, alij famulos

mulos ei offerunt, vt pote in regionem peregrinam, & longe illinc sitam profecturo. Iste autem paucis quibusdam rebus ab his, qui erant familiaritate coniunctiores, acceptis, vbi omnes tum doctrinæ, tum precationis armis communuerat, & magnopere cohortatus fuerat, vti dogmata apostolica viriliter propugnarent, ad Istrum contendit. Illi ad urbem suam reuersi, se ipsi mutuò excitare, & luporum incurioses fortiter depellere nituntur.

De piissimo Samosatensum & Antiochi præbyteri & Euolci Diaconi zelo.

CAP. XIII.

ATque hoc loco ardenter & sincera eorum fidem exponam, quandoquidem iniuriam me illis facturū censerem, si ea non scriptis ad memoriam sempiternā prodiceretur. Postea verò quām Attiani gregem pastore longe optimo priuarant, & alterum in eius surrogarant locum, nemo ex urbis incolis, vel pressus aegestate, vel diuitiis affluens, famulus vel artifex, agricola vel consitor, vir vel mulier, iuuenis vel senex, ad conuentum ecclesiasticum, ut moris erat, accedere voluit, sed episcopus solus agebat: quippe nemo aut in eius venit conspectū, aut cū eo sermonē cōtulit, licet diceretur vitam apud eos valde modestè instituisse. Cuius rei hoc erit argumenti, quod sum iam dicturus. Cum ei in animo esset se in balneo lauare, famuli, quō ingredi cupientes prohiberent, fores balnei occluserunt: at ille, vbi videt multitudinem pro foribus stantem, fores aperi, & omnes audacter se in balneo vna lauare iubet. Idem quoque præstitit in interiore balneo testudineato. Nam cū sibi lauanti multos astare cerneret, mandat ut fruantur una aquis calidis. Illi autem taciti consistebant. At iste eos honoris causa ita stare arbitratus, surgens oxyus, egreditur ē balneo. Illi verò aquam hæreticæ nequitiae contagione infestam esse rati, eam in cloacam emitunt, nouamque sibi infundi imperant. Quare cognita, iste urbe relista, abiit. quippe stultiæ, imo verò summæ dementiæ putauit esse, urbem infestam, & communem similitatem erga ipsum exercentes incolere. Quapropter vbi Eunomius (ita enim vocabatur) Samosata reliquerat, tametsi Luciū in eius locum